

SAMEN KERKEN

Kwetsbaar en kostbaar

Kwetsbare mensen zijn we allemaal. Kwetsbaar als een koorddanser. Eén misstap en je valt.

Gelukkig sta je daar doorgaans niet bij stil, behalve als je oog in oog staat met een uiterst kwetsbaar mens.

Dat kan je bijvoorbeeld gebeuren als je op kraambezoek gaat en je bij een wiegje staat met zo'n klein menskenkind erin. Vaak denk ik dan: Wat zal dit kind nog allemaal tegenkomen in zijn of haar leven. Waar moet dit kleine mensje allemaal nog doorheen? Het kan je overvallen in een verpleeghuis, als je oog in oog staat met de teloorgang van menselijke vermogens door een ongeval, door ziekte of ouderdom. Het overkomt je als je onverhoeds struikelt en iets breekt of als je door welke oorzaak dan ook psychisch in de knel komt. Dan besef je weer even hoe breekbaar en kwetsbaar we allemaal zijn.

Gelukkig zijn er mensen die bereid zijn die kwetsbare levens te behoeden voor –soms letterlijk- valpartijen, voor nóg meer butsen en builen. Mensen die er samen voor zorgen dat ook de meest kwetsbare 'koorddansers' onder ons in evenwicht blijven. Mensen die er hun levenstaak van maken om te werken met gehandicapten, ouderen, kinderen die getraumatiseerd zijn geraakt, mensen die lijden aan een psychische ziekte, zwervers en daklozen, verslaafden.

Onze huidige participatiesamenleving ziet kwetsbaarheid als negatief, als een zwakte. Sterk moet je zijn, een echte kerel, zélf als je een vrouw bent. Je moet je van je sterke kant laten zien en je de kaas niet van je boterham laten eten. Je moet meedoen en zorgen dat je niet aan de kant komt te staan.

Onze samenleving lijkt wel wat op die grote brallende en tot de tanden bewapende reus Goliath uit de bijbel. De reus die een heel leger wist bang te maken.

Totdat de kleine ongewapende herdersjongen David besloot dat het uit moest zijn. Zijn slinger, een zorgvuldig uitgekozen steen, een goed gemikte worp en zijn vertrouwen brachten Goliath op de knieën.

Misschien klinkt het gek, maar zelfs als Davids worp niet zo succesvol was geweest denk ik dat hij door sommige mensen toch als overwinnaar zou zijn gezien. Zeker door mensen die niet zoveel op hebben met 'groot en sterk'.

Zoals ook Jezus' levenseinde –in al zijn kwetsbaarheid en angst- door zijn leerlingen is opgevat als een overwinning op de machten die dood en verderf zaaien.

Jaren geleden schreef dominee Okke Jager, die toen al ernstig ziek was, een klein gedicht over kwetsbaarheid:

Verraadt ons aller angst zich niet
in wie het leven weerloos liet?
De glasglans stemt de blazer mild.
De kaarsvlam vormt de hand tot schild.
De krokus wijst beton zijn grens.
Hoe kostbaar is een kwetsbaar mens.

Zorg voor kwetsbare mensen is een zaak van ons allemaal. Laten we deze mensen koesteren als kostbare kleinoden, want zij houden ons en onze samenleving een broodnodige spiegel voor.

ds. Carla Borgers

Doopsgezinde Gemeenten in Twente